

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010092
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3818010092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. D. XXX/XX, prechodne bytom D., F. X, t. č. na slobode a ml. E. G., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom H., I. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany v inej trestnej veci, pre zločin lúpeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 odsek 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaných a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/19/2018 zo dňa 25. októbra 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. júla 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), odsek 3 Tr. poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa

podľa § 285 písmeno c) Tr. poriadku obžalovaný ml. E. G., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom H., I. XXX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany v inej trestnej veci o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza sp. zn. 2Pv 5/18/3307 zo dňa 01. februára 2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona k § 188 odsek 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 17.02.2007 presne nezistených skorých ranných hodinách, v Prievidzi, na ulici Ondrejova, v bližšie nezistených priestoroch baru Jantár, obžalovaný A. B. vytiahol z diskotéky poškodeného J. K., vyčítal mu, že neplatí úver, ktorý si vzal v banke vo výške 150 000,- Sk, pri ktorom ručil A. B., žiadal ho, aby úver splácal, pričom mu strhol bundu, ktorú odhodil na zem a fackal ho, dôsledku čoho poškodený spadol na zem a prebral sa až v byte obžalovaného B. L. D., I. M. N. X/XX, kde od neho obžalovaný B. žiadal 150 000,- Sk s tým, že on pôjde do banky úver zaplatiť, pretože na poškodeného sa nedá spoľahnúť, že bude úver splácať, pričom poškodeného v byte bili pästami obžalovaný B. a obžalovaný ml. G., následne poškodený ponúkol obžalovanému B. ako zálohu svoje osobné motorové vozidlo značky Ford Escort, pričom obžalovaný B. nadiktoval O. D. čestné prehlásenie o darovaní vozidla Ford Escort obžalovanému B. poškodeným K., ktoré následne poškodený podpísal, ďalej obžalovaní žiadali od poškodeného kľúče od jeho vozidla, ktoré však mal v bunde, ktorá zostala v Jantári, preto obžalovaný B. šiel pre ňu do Jantára, bundu však nenašiel, preto poškodený K. na ich žiadosť šiel s nimi vo vozidle svedka G. k nemu domov a v byte, v ktorom býval, vzal náhradné kľúče od auta, ktorými sa pokúšali vozidlo pred bytom otvoriť, čo sa im však nepodarilo a keďže v tom čase prechádzalo okolo nich policajné auto,

obžalovaní sa zľakli a ušli, pričom poškodený J. K. utrpel ľahký otras mozgu a pomliaždenie ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom okolí ľavej očnice s narušením obvyklého spôsobu života 5 - 6 dní, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

III. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.,
E. D. XXX/XX, t. č. D., F. X

uznáva v i n n ý m, že

dňa 17.02.2007 presne nezistených skorých ranných hodinách, v Prievidzi, na ulici Ondrejova, v bližšie nezistených priestoroch baru Jantár, vytiahol z diskotéky poškodeného J. K., vyčítal mu, že neplatí úver, ktorý si vzal v banke vo výške 150 000,- Sk, za ktorý ručil obžalovaný, žiadal ho, aby úver splácal, pričom mu strhol bundu, ktorú odhodil na zem a fackal ho, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a prebral sa až v byte obžalovaného v D., na ulici N. X/XX, kde od neho obžalovaný žiadal 150 000,- Sk s tým, že on pôjde do banky úver zaplatiť, pretože na poškodeného sa nedá spoľahnúť, že bude úver splácať, pričom poškodeného v byte bil päšťami, následne poškodený ponúkol obžalovanému ako zálohu svoje osobné motorové vozidlo značky Ford Escort, po čom obžalovaný nadiktoval O. D. čestné prehlásenie o darovaní vozidla Ford Escort obžalovanému poškodeným, ktoré následne poškodený podpísal, ďalej obžalovaný žiadal od poškodeného kľúče od jeho vozidla, ktoré však mal v bunde, ktorá zostala v Jantári, preto obžalovaný išiel pre ňu do Jantára, bundu však nenašiel, preto poškodený na jeho žiadosť išiel s ním vo vozidle svedka G. k nemu domov a v byte, v ktorom býval, vzal náhradné kľúče od auta, ktorými sa pokúšal vozidlo pred bytom otvoriť, čo sa mu však nepodarilo a keďže v tom čase prechádzalo okolo policajné auto, obžalovaný sa zľakol a ušiel, pričom poškodený J. K. utrpel ľahký otras mozgu a pomliaždenie ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom okolí ľavej očnice s narušením obvyklého spôsobu života 5 - 6 dní,

t e d a

slovne a fyzicky sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona súd u obžalovaného A. B. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnást) mesiacov, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 30/2016 zo dňa 29. júna 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To 80/2016 zo dňa 7. marca 2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

IV. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/19/2018 zo dňa 25. októbra 2023

bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX a obžalovaný ml. E. G., nar. XX.XX.XXXX uznaní vinnými za zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 odsek 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 692/2006 Z. z. na skutkovom základe, že

dňa 17.02.2007 presne nezistených skorých ranných hodinách, v Prievidzi, na ulici Ondrejova, v bližšie nezistených priestoroch baru Jantár, obžalovaný A. B. vytiahol z diskotéky poškodeného J. K., vyčítal mu, že neplatí úver, ktorý si vzal v banke vo výške 150 000,- Sk, pri ktorom ručil A. B., žiadal ho, aby úver splácal, pričom mu strhol bundu, ktorú odhodil na zem a fackal ho, dôsledku čoho poškodený spadol na zem

a prebral sa až v byte obžalovaného B. v D., na ulici N. X/XX, kde od neho obžalovaný B. žiadal 150 000,- Sk s tým, že on pôjde do banky úver zaplatiť, pretože na poškodeného sa nedá spoľahnúť, že bude úver splácať, pričom poškodeného v byte bili 2T/19/2018 2 päšťami obžalovaný B. a obžalovaný ml. G., následne poškodený ponúkol obžalovanému B. ako zálohu svoje osobné motorové vozidlo značky Ford Escort, po čom obžalovaný B. nadiktoval O. D. čestné prehlásenie

o darovaní vozidla Ford Escort obžalovanému B. poškodeným K., ktoré následne poškodený podpísal, ďalej obžalovaní žiadali od poškodeného kľúče od jeho vozidla, ktoré však mal v bunde, ktorá zostala v Jantári, preto obžalovaný B. šiel pre ňu do Jantára, bundu však nenašiel, preto poškodený K. na ich žiadosť šiel s nimi vo vozidle svedka G. k nemu domov a v byte, v ktorom býval, vzal náhradné kľúče od auta, ktorými sa pokúšali vozidlo pred bytom otvoriť, čo sa im však nepodarilo a keďže v tom čase prechádzalo okolo nich policajné auto, obžalovaní sa zľakli a ušli, pričom poškodený J. K. utrpel ľahký otras mozgu a pomliaždenie ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom okolí ľavej očnice s narušením obvyklého spôsobu života 5 - 6 dní.

Za to bol obžalovaný ml. E. G. odsúdený podľa § 188 odsek 1, § 118 odsek 1, § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 119 odsek 1 Tr. zákona podmienčne odložený na skúšobnú dobu

v trvaní 13 (trinásť) mesiacov. Podľa § 44 Tr. zákona okresný súd u obžalovaného A. B. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože mal za to, že trest odňatia slobody

vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/30/2016 zo dňa

29. júna 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/80/2016 zo dňa 07. marca 2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý intervenujúcim prokurátorom okresnej prokuratúry v neprospech oboch obžalovaných do výroku o treste a oboma obžalovanými do výrokov o vine a treste.

Z písomného odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že uložený trest

ml. G. a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného B. považuje prokurátor za neprimerane mierny vzhľadom na osoby obžalovaných a celkovú závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

V prípade obžalovaného B. okresný súd nebral do úvahy jeho predchádzajúce odsúdenia za dva úmyselné trestné činy, v jednom prípade taktiež za zločin lúpeže v súbehu s trestným činom výtržníctva a v druhom za prečin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd. Navyiac, ak by ukladal súhrnný trest, a nie od neho upúšťal, musel by za aplikácie § 41 odsek 2 Tr. zákona ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby 3 roky až

10 rokov 2 mesiace. Namiesto uvedeného u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže považoval 17-mesačný trest, uložený mu predtým za spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy za dostatočný. Odôvodnenie § 44 Tr. zákona je nepostačujúce a zamerané iba jednostranne na osobné pomery obžalovaného a celkovú dĺžku trestného konania s tým, že nie je jednoznačne zrejmé, z akého dôvodu už neexistuje nutnosť pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným, resp. iným alternatívnym trestom z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Aj u obžalovaného ml. G. okresný súd poukázal iba na 16 rokov trvajúce trestné stíhanie obžalovaného a na to, že uložený trest dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť jeho konania. V jeho prípade okresný súd rovnako nevzal do úvahy predchádzajúce odsúdenia, obžalovaný sa neustále dopúšťa jednak majetkovej, ale aj násilnej či drogovej trestnej činnosti. V závere prokurátor navrhol, aby odvolací krajský súd zrušil napadnuté výroky rozsudku okresného súdu, a aby sám rozhodol tak, že obžalovanému B. uloží súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a obžalovanému ml. G. uloží trest odňatia slobody na

dolnej hranici upravenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v hornej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný A. B. v písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že obžalobný skutok, a teda konanie oboch obžalovaných nevykazuje zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže, okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré s poukazom na zásadu in dubio pro reo v konečnom dôsledku mohli znamenať oslobodenie oboch obžalovaných spod podanej obžaloby. Vykonaným dokazovaním ani nebolo spoľahlivo preukázané, že sa obžalovaný skutok lúpeže skutočne stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby. Obaja obžalovaní od prvotných procesných úkonov zhodne popierajú spáchanie predmetnej trestnej činnosti. Okresný súd nedostatočne vyhodnotil podstatné zmeny vo výpovediach poškodeného, ktorý bol niekoľkokrát vypočúvaný, a to s poukazom na to, že v čase skutku bol pod značným vplyvom alkoholu a bez zavinenia obžalovaných utrpel otras mozgu, z ktorého dôvodu si na detaily skutku nepamätá. Rovnako zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by obžalovaní či už jednotlivo alebo spoločným konaním použili proti poškodenému násilie s úmyslom zmocniť sa cudzej veci, keďže záloh v podobe motorového vozidla (ktorý navrhol sám poškodený) nemá nič spoločné s prvotným incidentom medzi obžalovaným B. a poškodeným v priestoroch baru Jantár. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a aby sám rozhodol tak, že oboch obžalovaných oslobodí spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry. Ak by však odvolací súd bol názoru, že mu vina pred súdom prvého stupňa preukázaná bola, obžalovaný navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pretože hoci je pravdou, že obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, avšak skutky, na ktoré prokurátor poukázal, spáchal obžalovaný pred 18 rokmi a z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil, čo bolo v roku 2020. Obžalovaný teda už dlhodobo žije usporiadaným rodinným životom, má prácu, a teda aktuálne uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody by malo výrazne negatívny ekonomický a sociálny dopad na neho samotného i na jeho rodinu. Zároveň nie je možné opomenúť dlhý časový odstup od spáchania trestnej činnosti, na ktorú skutočnosť dôvodne poukázal aj súd prvého stupňa. V zmysle ustálenej judikatúry medzi okolnosti, ktoré umožňujú použiť inštitút upustenia od uloženia súhrnného trestu bezpochyby patrí aj okolnosť dĺžky trestného konania, pretože je zrejmé, že plynutím času od spáchania skutku sa stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť znižuje aj potreba adekvátneho postihnutia páchatel'a, nakoľko sa s odstupom času postupne vytráca samotný účel trestu.

Obžalovaný ml. E. G. v písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajkyne uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa nestotožňuje v časti uznania viny ako aj v časti uloženého trestu. Žalovanej trestnej činnosti sa nedopustil a už od samotného vznesenia obvinenia odmietal akúkoľvek účasť na spáchaní uvedeného činu.

Zo žiadneho výsluchu, teda ani spoluobžalovaného A. B., či poškodeného J. K., ani z iného dôkazu vykonaného vo veci nevyplýva, že by sa mal voči poškodenému dopustiť akéhokoľvek násilného konania v úmysle zmocniť sa cudzej veci. O vzájomných vzťahoch spoluobžalovaného B. a poškodeného K. obžalovaný nemal žiadnu vedomosť, nemal teda dôvod do ich vzťahov zasahovať, len sa ocitol v nesprávnom čase na nesprávnom mieste. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu, konanom o všetkých troch odvolaniach a za splnenia zákonných procesných podmienok v neprítomnosti oboch obžalovaných a poškodeného, prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín právom konečného návrhu uviedol, že sa naďalej stotožňuje s podaným odvolaním podriadeného prokurátora a navrhuje rozhodnúť spôsobom tam uvedeným. Obe odvolania obžalovaných navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Obhajkyňa obžalovaného G.

JUDr. Zlatica Hammerová právom konečného návrhu uviedla, že v prípade, ak by bol odvolací súd názoru, že obžalovaný je vinný, stotožňujú sa s uloženým trestom odňatia slobody v napadnutom rozsudku, ktorý považujú za zákonný a spravodlivý. Obžalovaný sa však naďalej cíti byť nevinný, trvá na svojom odvolaní, a preto navrhuje rozhodnúť spôsobom v ich odvolaní uvedenom. Odvolanie prokurátora navrhli podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného B. E. P. Q. právom konečného návrhu poukázal na to, že aj naďalej trvajú na dôvodoch ich odvolania, a navrhujú oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť, pretože obžalovaným konaním neboli naplnené zákonné znaky zločinu lúpeže. Pokiaľ by však odvolací súd bol iného názoru, stotožňujú sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa o upustení od uloženia súhrnného trestu. Obhajca je presvedčený, že potrestať človeka

po 17 rokoch, ktorý aktuálne vedie riadny život, je zamestnaný a stará sa o ťažko chorú manželku a matku je nezákonné, nespravodlivé a ne hospodárne. Odvolanie prokuratúry navrhli preto podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že hoci všetky tri odvolania sú prípustné, podané oprávnenými osobami, včas a na správnom mieste, dôvodné sú iba odvolania obžalovaných.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného konania zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo súladne s Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo k takým chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie všetkými dostupnými a relevantnými dôkazmi v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, tieto však nesprávnym spôsobom skutkovo a právne vyhodnotil, a to nielen s poukazom na § 2 odsek 12 Tr. poriadku, ale najmä s odkazom na striktnú aplikáciu ustanovenia § 8 Tr. zákona, v zmysle ktorého trestným činom je iba taký protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle § 188 odsek 1 Tr. zákona sa trestného činu lúpeže dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie tohto činu musia byť kumulatívne naplnené obligatórne zložky skutkovej podstaty tohto trestného činu, a teda subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. V danom prípade nebolo jednoznačne preukázané také konanie zo strany obžalovaných, ktoré by vykazovalo znaky použitia násillia resp. hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, teda bezpochyby absentovala subjektívna aj objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Jediné, čo z danej skutkovej podstaty bolo v konaní jednoznačne preukázané, bolo použitie verbálneho a fyzického násillia zo strany obžalovaného A. B. voči poškodenému na mieste verejnosti prístupnom (na ulici Ondrejova pred barom Jantár v Prievidzi). Poškodeného fyzicky aj slovne napadol, pretože nesplácal úver, za ktorý mal obžalovaný ručiteľský záväzok.

Súd prvého stupňa ani dôkladne v zmysle § 168 odsek 1 Tr. poriadku neodôvodnil, z akých konkrétnych dôkazov podľa jeho názoru vyplynulo, že obaja obžalovaní sa dopustili žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a z čoho vyplýva, že ich konaním došlo k nepochybnému naplneniu obligatórných znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže spáchaného formou spolupáchateľstva. Pri vyhodnocovaní jednotlivých dôkazov súd uviedol, že trestná činnosť oboch obžalovaných je preukázaná predovšetkým prečítanou výpoveďou poškodeného zo dňa 22. júna 2007 a konfrontáciou medzi poškodeným a obžalovaným G. dňa 04. decembra 2007. Na druhej strane sa okresný súd však žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s tým, že poškodený bol v prípravnom konaní niekoľkokrát vypočutý, pričom v jednotlivých výpovediach boli v podstatných skutočnostiach značné rozpory, ktoré sa na hlavnom pojednávaní odstrániť nepodarilo (keďže poškodený nebol osobne vypočutý), navyiac samotný poškodený v rámci neskôr vykonaných výsluchoch spochybnil svoje vlastné výpovede, vykonané bezprostredne po spáchaní skutku, keď uviedol, že bol po otrase mozgu, bolela ho hlava a cítil sa zle, no policajti naliehali, že ho potrebujú vypočuť. Taktiež neskôr uviedol, že veci, o ktorých vypovedal, že mu odcudzili obžalovaní, sa s odstupom času našli a odovzdali mu ich kamaráti. Rovnako poškodený vo svojej neskoršej výpovedi spochybnil obsah vykonanej konfrontácie medzi ním a obžalovaným G. zo dňa 04. decembra 2007 keď uviedol, že nie je vylúčené, že by ho udril v čase skutku aj tento obžalovaný, ale sám si to nepamätá. Okresný súd si tak z neznámych dôvodov ako jedinú pravdivú, a zároveň ako jedinú usvedčujúcu priamy dôkaz voči oboj obžalovaným vybral jednu konkrétnu výpoveď poškodeného, avšak bez povšimnutia a vyhodnotenia nechal ostatné podstatné okolnosti, najmä tú skutočnosť, že poškodený bol v čase skutku pod značným vplyvom alkoholu, utrpel ľahký otras mozgu, na presný skutkový dej si dôsledne nepamätal a nevypovedal konzistentne od začiatku trestného stíhania. Pokiaľ ide o nepriame dôkazy, o ktoré súd prvého stupňa svoje rozhodnutie

o vine oboch obžalovaných takisto oprel, a teda výpovede svedkov K., H., H., či G., z týchto len čiastočne vyplýva, čo sa v inkriminovanom čase stalo, predovšetkým, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného obžalovaným A. B., čo bolo aj zreteľné na jeho tvári. Svedkyni K. mal poškodený uviesť, že po tom, ako ho tí dvaja zbili, mu zobrali peňaženku, telefón, bundu a kľúče od auta, čo sa v konečnom dôsledku ani neprenieslo do skutkovej časti obžaloby. Vo vzťahu k úmyslu zmocnenia sa cudzej veci okresný súd uviedol iba že obžalovaní mali úmysel zmocniť sa cudzej veci – finančnej čiastky, prípadne motorového vozidla, čo však nevyplývalo zo žiadneho na hlavnom pojednávaní vykonaného dôkazu. Obžalovaný B. fyzicky napadol poškodeného, pretože nesplácal úver, za ktorý obžalovaný ručil a nepodarilo sa mu s ním skontaktovať. Obžalovaní teda nepoužili násilie v úmysle zmocniť sa finančnej čiastky, a už vôbec nie v úmysle zmocniť sa motorového vozidla. Aj z výpovede poškodeného vyplývalo, že až v byte u obžalovaného sám poškodený navrhol, že obžalovanému B. poskytne namiesto splácania úveru svoje osobné motorové vozidlo. Napokon takýto skutkový dej a iniciatívne konanie poškodeného (bez ingerencie obžalovaného) paradoxne vyplýva už zo skutkovej časti podanej obžaloby.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Skutková veta spravidla nepoužíva terminológiu právnej vety, aj keď sa niekedy použité výrazy a formulácie skutkovej a právnej vety zhodujú. Skutková veta však musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie (R 22/2015 – III.). Skutková veta musí právnej vete zodpovedať obsahovo, teda tak, aby bolo možné konštatovať naplnenie zákonných znakov trestného činu – subsumovať zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona (R 57/2016).

Vo vzťahu k obžalovanému ml. E. G. bolo teda preukázané, že sa v inkriminovanom čase nachádzal v byte u obžalovaného A. B. na ulici R. N. v D., kam prišiel na pozvanie obžalovaného B., a v ktorom sa už nachádzal poškodený. Či poškodeného v tomto byte aj fyzicky napadol (napádal) nie je jednoznačne zrejmé, či ustálené, nevie sa k tomu s istotou vyjadriť ani samotný poškodený. Vzhľadom k tomu, že elementárna zásada trestného konania in dubio pro reo stanovuje povinnosť súdu rozhodovať v prospech obvineného (obžalovaného), ak existujú pochybnosti o jeho vine, ktoré nie je možné odstrániť, odvolací súd obžalovaného spod obžaloby prokurátorky okresnej prokuratúry oslobodil v zmysle § 285 písm. c) Tr. poriadku.

Vo vzťahu k obžalovanému A. B., ako už krajský súd zdôraznil vyššie, bolo bezpochyby preukázané, že poškodeného slovne a fyzicky napadol z dôvodu, že riadne nespláca úver, za ktorý on prevzal ručiteľský záväzok. Napadol ho v žalovanom dni a čase na mieste verejnosti prístupnom – v Prievidzi, pred barom Jantár, na ulici L. Ondrejova. Uvedené konanie obžalovaného, ktoré bolo preukázané výpoveďou samotného obžalovaného, poškodeného a podporne aj výsluchmi svedkov K., H., H., či G., a ktoré musel odvolací súd čiastočne v skutkovej vete upraviť z dôvodu nezistenej participácie na skutku spoluobžalovaného ml. E. G., napĺňa všetky obligatórne znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, preto odvolací súd rozhodol o vine obžalovaného za spáchanie tohto trestného činu. Pokiaľ ide o výrok o treste, v tomto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, vyjadreného v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako aj s argumentáciou obžalovaného, spočívajúcou v tom, že po tak značnom časovom odstupe od spáchania skutku (17 rokov) sa výrazne znížil záujem spoločnosti na potrestaní obžalovaného a zoslabla potreba jednak individuálnej prevencie, najmä keď bolo zistené, že obžalovaný sa od spáchania skutku dopustil iba jedného trestného činu nenásilného charakteru (neplatenie výživného od roku 2007 do roku 2015), a tiež potreba generálnej prevencie, keď výchovné a odstrašujúce účinky trestu na ostatných členov spoločnosti sa plynutím času podstatne znížili. Neprimeranou dĺžkou trestného konania (hoci konanie bolo 8 rokov prerušené z dôvodu neznámeho miesta pobytu práve obžalovaného A. B.) sa vytvára základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatel'a a ukladaným trestom, pretože doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením, v danom prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody, dosiahnutý. V neposlednom rade je nutné prihliadnúť aj na to, že odvolací súd odsúdil obžalovaného za podstatne menej závažnejšiu trestnú činnosť ako mienil okresný súd, a z poznatkov, získaných o osobe obžalovaného a jeho aktuálnom spôsobe vedenia života (nepáchanie protiprávnej činnosti a riadne zamestnanie) je oprávnené predpokladať, že sa obžalovaný napravil, a nie je potrebné na neho vplývať už žiadnym druhom trestnoprávnej sankcie v zmysle Trestného zákona. Odvolací súd

teda rovnako ako aj okresný súd rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože je názoru, že trest odňatia slobody vo výmere sedemnást' mesiacov nepodmienečne, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 30/2016 zo dňa 29. júna 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To 80/2016 zo dňa 7. marca 2017 za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm. b) Tr. zákona je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných pod výrokom IV. podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.